

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, V. Bottka, C. Giolito i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy), Orde van Vlaamse Balies (przedstawiciele: F. Wijckmans i S. De Keer, advocaten, oraz S. Engelen, avocat), Ordre des barreaux francophones et germanophone, Ordre français des avocats du barreau de Bruxelles (przedstawiciele: T. Bontinck, A. Guillerme i P. Goffinet, avocats)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Alcogroup SA i Alcodis SA zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 17 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg – Niemcy) – Südzucker AG/Hauptzollamt Karlsruhe

(Sprawa C-423/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna organizacja rynków – Rozporządzenie (WE) nr 9 67/2006 – Artykuł 3 ust. 2 – Cukier – Oplata za nadwyżki – Termin powiadomienia o całkowitej kwocie opłaty do uiszczenia – Maksymalny termin następczej korekty – Zasady proporcjonalności, pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań)

(2019/C 423/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Südzucker AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Karlsruhe

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego wysła danemu producentowi cukru powiadomienie o nadwyżce cukru w terminie określonym w tym przepisie, termin ten ma co do zasady również zastosowanie do sprostowania takiego powiadomienia wynikającego z kontroli przeprowadzonej na podstawie art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 707/2008 z dnia 24 lipca 2008 r. Przekroczenie tego terminu może być jednak dopuszczalne, jeżeli właściwy organ krajowy, z wyjątkiem przypadku niedbalstwa z jego strony, nie miał wiedzy o szczegółach produkcji cukru danego przedsiębiorstwa, i że ten brak wiedzy można racjonalnie przypisać wspomnianemu przedsiębiorstwu, ponieważ nie działało ono w dobrej wierze i nie przestrzegало wszystkich istotnych przepisów. Ustalenie, czy taka sytuacja ma miejsce w postępowaniu głównym należy, w świetle ogółu okoliczności tej sprawy, do sądu odsyłającego.

- 2) W braku przepisów prawa Unii dotyczących obowiązującego państwa członkowskie terminu do wysłania producentom cukru powiadomienia o korekcie wysokości opłaty za nadwyżki wyprodukowanego cukru po upływie terminu wyznaczonego w art. 3 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 967/2006, do sądu krajowego należy ustalenie, w każdym konkretnym przypadku i w świetle wszystkich okoliczności sprawy w postępowaniu głównym, czy termin ten jest zgodny z zasadami równowagi i skuteczności, a także z zasadą pewności prawa.

(¹) Dz.U. C 373 z 15.10.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 17 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen - Belgia) – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Sprawa C-459/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy od osób prawnych – Odliczenie na kapitał wysokiego ryzyka – Pomniejszenie kwoty podlegającej odliczeniu przez spółki mające stały zakład w innym państwie członkowskim i osiągające dochody zwolnione na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Niekorzystne traktowanie – Brak)

(2019/C 423/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Argenta Spaarbank NV

Strona przeciwna: Belgische Staat

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, takiemu jak omawiane w postępowaniu głównym, na podstawie którego przy obliczaniu odliczenia przyznanego spółce podlegającej w całości opodatkowaniu w danym państwie członkowskim i posiadającej w innym państwie członkowskim stały zakład, którego dochody są zwolnione w pierwszym państwie członkowskim na mocy umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, wartość netto aktywów tego stałego zakładu jest uwzględniana, z jednej strony, przy obliczaniu odliczenia na kapitał wysokiego ryzyka przyznanego spółce będącej rezydentem, ale, z drugiej strony, kwota odliczenia jest pomniejszana o najmniejszą z następujących kwot, to znaczy, o część odliczenia na kapitał wysokiego ryzyka dotyczącą stałego zakładu lub o dodatni wynik osiągnięty przez ten stały zakład, podczas gdy takie pomniejszenie nie ma zastosowania w przypadku, gdy stały zakład jest położony w pierwszym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 373 z 15.10.2018.